

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9765

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Издање за Врачар - Бесплатан примерак

БЕОГРАД, ЈАНУАР 2011. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXI БРОЈ 3431

Врачар данас 1 Поштовани суграђани,

СРБИЈА
ЧЕКА
ШЕШЕЉА

Српској радикалној странци је стало до тога да живот на нашем Врачару буде лепши и безбеднији, да будемо добре комшије и нађемо се једни другима у невољи. Претпостављамо да Вас интересује како се у ова економски тешка времена Ваш новац који се слива у буџет Градске општине Врачар троши. У последњих неколико година локална општинска власт није се прославила у домаћинском трошењу буџетских средстава. У наредним бројевима објавићемо неке, нама доступне, сегменте "домаћинског пословања" председника Градске општине Врачар и његовог бројног и веома добро плаћеног тима. Теме на које смо се у овом броју фокусирали су: пословање општинских јавних предузећа, екологија и комунални проблеми, помоћ суграђанима у невољи, плате и припадности локалних функционера и непотизам. На Врачару влада коалиција, чија је перјаница Демократска странка. У расподели власти на Врачару учествују и Г17+ и ЛДП. Ради мира на вишим нивоима где партиципирају

Ја Бане, Цар и Бог

Председник општине Бранимир Кузмановић

у власти (град Београд, Република) подршку дају СПС – ПУПС, док се ДСС држи по страни. Једина права опозиција је СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА са својих 10 одборника. На бројна одборничка питања која смо поставили, одговор није добијен ни после две године. На нека питања дати су нетачни одговори, а на нека питања одговорено је после годину и више дана. Како ли је грађанима када легално изабрани одборници не могу добити податке за свој рад?! Демократска странка је претворила Врачар у своје приватно **жудо** предузеће. Председник општине буквално ради шта хоће. У његовим рукама је буџет, кадровска комбинаторика и политика, стамбена комисија и све остало што има везе са општином. Уколико пре подне тражите некога из Општинског одбора Демократске странке или њихове рођаке и блиске пријатеље, потражите их у Његошевој 77 (управна зграда Градске општине Врачар). Сигурно су тамо. Морате знати и ово - на посао обично дођу кад могу, а одлазе кад хоће.

АНТИСРПСКА ХАШКА ГИЉОТИНА ЗАУСТАВИТЕ УБИСТВО ШЕШЕЉА У ХАГУ

Због учесталих аритмија, тахикардија и повишеног крвног притиска, здравље и живот председника Српске радикалне странке проф. др Војислава Шешеља су угрожени. То је очигледно последица погрешног лечења у Хашком трибуналу. Војислав Шешељ је управо због тих проблема по налогу затворских лекара у Хагу, 17. септембра ове године одведен у болницу, где му је у циљу лечења примењена електроконверзија, односно метода којом се у општој анестезији кроз грудни кош пацијента даје струјни удар, како би се срчани ритам вратио у нормалу. Међутим, ова електроконверзија није била успешна и према мишљењу лекара пацијент у таквом стању је у опасности да доживи мождани или срчани удар. Нормално, веома забринути, у Комитету за одбрану Војислава Шешеља, када су добили ову информацију, ступили су у контакт са изузетним стручњаком, кардиологом др Здравком Мијаиловићем са Војномедицинске академије. Др Мијаиловић је раније по позиву Трибунала боравио у Хагу и обавио је преглед Војислава Шешеља. О томе је 16. октобра 2009. године саставио стручни медицински извештај, такозвану кардиолошку евалуацију. Нажалост, господин Мијаиловић сада није могао да помогне, а желео је, јер му му је за то била потребна сагласност од начелника ВМА Миодрaга Јефтића. Господин Јефтић је поступио крајње непрофесионално, нехумано и кршећи све прописе и медицинску етику, одбио је да помогне Војиславу Шешељу, односно да реагује на захтев Комитета. Председник Српске радикалне странке је оперисан 28. октобра 2010. године. Интервенција је извршена под тајновитим околностима, а резултати ће бити познати тек за неколико месеци.

У Хагу се спрема убиство председника српских радикала проф. др Војислава Шешеља. Разлог је једноставан. Војислав Шешељ је својим бриљантним правним знањем и виспирним умом победио политички антисрпски суд назван Хашки трибунал. С тим у вези, треба завршити поступак и притвореног Војислава пустити кући. Нема кривице, нема разлога да га не пусте. Упркос томе, не могу га пустити јер не смеју признати да је један честити Србин у праву, нити допустити да их и формално победи. Јер, морални је победник већ одавно!

ПРЕДСЕДНИЧЕ, ПОМОЗИ

Уколико Вам је потребна помоћ не обраћајте се општини. Председник има важније бриге.

На једној конвенцији Демократске странке у Арени, Мира Бањац је поздравила грађане првог реда, односно присутне присталице. Приђе лепо Борис Тадић, изљуби се са дотичном и то потврди. Председник општине Врачар је добар ученик и ево како схвата, прихвата и практично примењује ту лекцију.

Сви смо ми живи људи, свако од нас има проблеме. Неко је остарио, неко је болестан или инвалидан, многи су остали без посла... Дошли смо у ситуацију да нам је неопходна помоћ. Наравно, обратимо се такозваном домаћину куће. Најпре нас упуте да морамо пресавити табак и написати молбу председнику општине. Мука тера, немамо куд. Пресавијемо табак и молимо. Кога би другог молили него "нашег" председника, "нашег" Банета. Фин неки човек, елегантан, дотеран, љубазан. Нема шта, тај ће нас разумети и сигурно помоћи. Читамо новине, гледамо телевизију па и на интернет идемо. Ако смо већ принуђени да молимо, тада молимо правог човека. Кад смо предали молбу за помоћ ред је да сачекамо неколико месеци. Нисмо ми једини. Има председник пуно важних обавеза и послова, важнијих од нашег живота и било каквих других проблема нас самих или проблема наших суседа.

Мора свако пре подне да одседи у *CAFE&FACTORY* са оним жућом што брине о Београду. Неки пут га можемо видети и у кафе посластичарници *PRESENT*, па и другим жућим кафићима на Врачару. Није лако бити председник општине Врачар.

Када добијемо одговор, следи хладан туш. Затражи особа финансијску помоћ за операцију. Не тражи новац на руке, него да се одговарајућој медицинској установи уплати за трошкове, како би била обављена операција и постоперативни период прошао што боље.

У одговору следи разумевање, добра воља и друго. Онда објашњење коме, како и када се помаже. Први шамар је - **имате више од 19, а мање од 65 година**. Да баш тако, не смете имати више од 19 нити мање од 65 година. За нашег председника, категорија становништва између **20 и 64 година** не постоји, односно не може им помоћи. Следеће је - **недостају средства у буџету за такве намене**. Дају и савет - обратите се Центру за социјални рад Града Београда у Руској улици. На крају је попис

некаквих формулара и докумената којих и нема у прилогу осим у попису.

Запитајмо се, поштовани суграђани да ли је наш председник заиста толико храбар када се упушта у селекционисање грађана Врачара? Који је то људски, законски и морални основ по којем се врши та селекција? Како то да у буџету има средстава за плате свакојаким општинарима који не раде ништа, а нема за помоћ људима у невољи?

БАНЕТОВ ТИМ

Без њега Врачар би назадовао у расипању буџета

Општина Врачар требало би да је **НАША КУЋА** (слоган Демократске странке), односно кућа свих житеља Врачара. Друг председник општине рече на 17. седници Скупштине Градске општине Врачар да жели бити председник свих Врачараца. Угодан осећај боравка на Врачару не би требало да изостане ни код путника намерника, туриста, пословних људи, свих наших гостију. **А да ли је тако?**

После мајских избора 2008. године, друг Бане постаде председник општине. Оформио је свој тим како би општина ефикасно функционисала. Тај тим броји 23 – 25 чланова, у зависности од воље председника и наредбе са вишег нивоа. У тиму су помоћници председника, заменик председника, чланови Већа општине, Председник и заменик председника Скупштине, заштитник грађана који би требао штитити нас од Председника, а не себе од нас, затим правобранилац са заменицима који би требало да штите јавно право, а не локалну власт од грађана Врачара.

Тако је на Врачару рођена једна нова класа. Највише им приличи назив класа функционера или Банетов тим. Додуше, то није изум локалних функционера, већ виших органа жутог предузећа. То су они што дођу на посао кад хоће, а оду кад им треба. То су они који рачунаре користе за игрице, а врачарски буџет за самонаграђивање и путовања по свету.

Према званичним подацима, председник Владе Републике Србије и председник Републике имају мању плату од председника општине.

Према добијеном одговору на постављено одборничко питање, Председник општине Врачар имао је у 2008. години **93.771,80** динара плату, при чему није урачунато самонаграђивање у износу од 800 евра на свака 3 месеца.

Председница Скупштине општине, у истом том периоду имала је плату **92.531,83** динара. Из општинског буџета се плаћају и њени рачуни за мобилни телефон, не мање од 50 евра месечно.

Општинско веће је повећавано неколико пута и дакако удвостручено. Ни сам председник није сигуран колико их има, али је сигурно да њих осам има свако за себе месечну плату у просечном износу од по **83.887,50** динара. И овде није урачунато самонаграђивање и друге ситнице које олакшавају њихов напоран рад и тежак живот. Ту је и начелница општинске управе са платом од **80.585,94** динара, као и њен заменик чија је плата "свега" **78.501,15** динара. Секретару Скупштине општине плата је **78.543,48** динара, а јавном правобраниоцу **74.053,88** динара. Следе три заменика правобраниоца са по **61.453,45** динара. Помоћници председника општине, заштитник грађана и заменик примају плате веће од **70.000,00** динара.

Те исте 2008. године, цитирамо: - **Репрезентација- у месечном просеку трошкови репрезентације износе 94.997,39 динара...** (довршен цитат).

Ту су и рачуни за мобилне телефоне. Најпричљивија је Председница Скупштине, потом Председник општине, а трећа је заменица председника општине. Дневну штампу функционери редовно узимају на наш рачун, а постоји и посебно плаћена особа за читање дневне штампе и бављење прес клипингом.

"ЕКСКЛУЗИВНИ" ПОСЛОВНИ ПРОСТОР

Власт тврди да је сав пословни простор у закупу и да се домаћински и одлично послује. Међутим, уколико желите да дођете до пословног простора или киоска у **ПРВОЈ** зони, вероватно имате шансе да дођете до простора са ових фотографија. Не брините, простор се увек издаје закупцима у виђеном стању.

Огромна средства се у буџет општине сливају од убирања закупнине. Занимљиво би било знати: Да ли и колико средстава се улаже у инвестиционо одржавање пословног простора? На које начине и зашто долази до умањења фонда пословног простора којим располаже ЈП Пословни простор Врачар?

Јавно отимање новца грађана Врачара

Међу своје мале и лепе бисере око уређења Врачара, локална власт сигурно може убројати и жардињере. Али, то је пре био начин за олакшавање буџета, него стварна брига за Врачар. 2008. године из буџета је издвојено и плаћено 2.982.000,00 динара. Све је уредно провучено кроз форму јавне набавке.

Дана 25. марта 2008. године, председник општине Бранимир Кузмановић је својом одлуком број 920-74/2008 доделио уговор о јавној набавци фирми **Еурофлора** са Новог Београда. Та, иначе сваштарска фирма, требало је да изради и угради 600 висећих жардињера на уличним светилкама. Вредност јавне набавке била је 2.562.000,00 динара плус ПДВ, што укупно износи 2.982.000,00 динара.

Новим уговором, истој фирми уплаћује се додатних 420.000,00 динара, плус наравно ПДВ, за трошкове шестомесечног одржавања тих жардињера. Већ у јулу и августу је запажено да нема 600, већ 400 жардињера. Грађани су приметили две негативности: недостатак садница у већини жардињера и неадекватно одржавање (заливање садница у пластичним жардињерама у подневним часовима на +35 и више степени).

По пријавама и притужбама грађана заинтересовали смо се за ову тематику. Одборничким питањем од 29. октобра 2008. године, покушали смо локалним властодршцима указати на овај проблем. Пријатно нас је изненадило да смо убрзо добили одговор, већ 13. новембра. Одговор је потписала Председница Скупштине Градске општине Јована Механџић, познатија као челник увођења диктатуре на Врачару. Нисмо били задовољни, јер се чињенице на терену и изнете у одговору не уклапају. Најпре, оптужени смо да износимо неистине. Прешли смо преко такве увреде, јер неко се љути када истина погађа. Навели су да није постављено 600, већ 550 жардињера. Потврђује се и недостатак још 150 жардињера које је скинуо ЕПС и чува их у магацину. Негирано је лоше одржавање третираних жардињера. Довољно је, поштовани суграђани, прошетати улицама Врачара и уверити се у право стање.

Нечасно је негирати сопствена документа, као што власт негира уговор број 404/2_226/2008. Јасно нам је да је неко прао новац на наш терет. Запањујуће је и то да се општинска власт огласила ненадлежном за праћење остварења својих уговора за које су новац дали Врачарци. ЦИТИРАМО: Такође Вас обавештавамо да Служба за финансијске и заједничке послове Општинске управе Градске општине Врачар није задужена за праћење реализације Уговора број 404-290/08 од 27.6.2008. године(довршен цитат). **Важно да је новац уплаћен у нечију касу, а можда постоје и неки проценти који су отишли где треба.**

Доласком јесени 2008. године, па до данашњег дана од скупо плаћене "лепоте" ни трага. Напротив, наше уличне светилке су постале само ружнице.

ГДЕ ГОД ЗГОДНО МЕСТО НАЂЕШ ДЕПОНИЈУ ПРАВИ

Београд, а срце му је Врачар. На Врачару лепа, жута власт. Више пута су нас обавештавали како се екологији посвећује врхунска пажња и улажу огромна средства, све под паролом *уредимо мале зелене површине*. Међутим, фотографије говоре боље од речи.

Дакле, оно што нам власт говори и оно што је фотоапарат забележио није исто. У непосредној близини су стамбене зграде у којима живи и по 180 породица. Ова сметлишта би стварно могла бити праве зелене оазе где би се деца могла играти, они мало старији би могли имати спортски терен, а најстарији суграђани мирно место за одмор у природи. Само када би власт реализовала своја обећања!

Општински властодршци имају преча посла него да обиђу превелику територију Градске општине Врачар од целих 2,9 километара квадратних и сагледају праве проблеме. Више од петнаест врачарских депонија за њих не представљају сметњу. У општини има приближно толико и комуналних инспектора и сијасет добро плаћених функционера задужених за екологију и комуналне послове. Ако се већ толико улаже у мале зелене површине, како то да неке локације јако личе на депонију у Винчи? Очигледно је да се буџетска средства не троше за оне намене које власт представља у својим извештајима.

Немојмо више користити локалне депоније, одлажимо отпадни материјал на место предвиђено за то – градску депонију. Када већ власт не решава проблем нехигијенских сметлишта и није сервис грађана, а морала би то да буде, постарајмо се сами да наш Врачар буде макар мало лепше место за живот.

ИМПРЕСУМ

Оснивач и издавач: др **Војислав Шешељ** - Уредник издања: **Миомир Миша Јовић**
Издање припремио: Савет за информисање ОО СРС Врачар. Охридска 1, 11000 Београд.
Адреса редакције Магистратски трг 3, 11080 Земун.